

*J. V. L. Kr. Fhv. folketingsmand p. 10.6.1892 i Nylby, alle sogn
d. 23.6.1972*

TØRRING-ULDUM-RASK MØLLE

Kr. Juul død

†
KRISTIAN JUUL
„Nybberg“

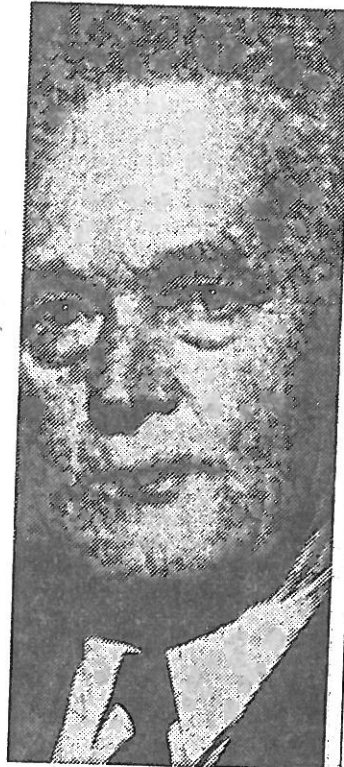
er død.

Højle, den 23. juni 1972.

Eva Juul
Børnene

Begraves fra Virring kirke tirsdag den 27. ds, kl. 13,30.

*Honum Følkeblad
24.6.72*

Fhv. folketingsmand Kr. Juul

Tidligere folketingsmand Kr. Juul, Honum ved Rask Mølle, er død få dage efter at være fyldt 80 år. Kr. Juul har været alvorligt syg i flere perioder de seneste år og han blev forleden indlagt på Brædstrup sygehus, hvor han gennemgik en større operation, som han ikke overlevede.

Trods de svære sygdomsperioder var Kr. Juul ved godt mod til det sidste. Han kunne fejre sin 80 års fødselsdag forleden sammen med sin familie og venner fra de mange år, hvor han har deltaget i det offentlige virke, og man mærkede på ham, at han trods den megen modgang både havde bevaret sin evne til at glædes og sin kloge og dybtgående indsigt i samfundets og menneskenes vilkår.

I to perioder, fra 1939-50 og senere fra 1953-60, repræsenterede Kr. Juul den nu nedlagte Østbirk-kredsens Venstre i folketinget, en gerning han optog efter Johs. Kyed og udfyldte på en måde, der skabte respekt om ham. Kr. Juul var nok en beskeden og stilfærdig mand i det daglige, men han var også en mand, der havde sine meningers mod, og som kunne tage selvstændig stilling til tingene. Han var ikke én af dem, der råbte højt, men han var en jysk bonde, hvis ord man lyttede til, fordi man uvilkårligt følte, at

gav han den del af højskolens folk, der uberettiget anfaldt Venstre, besked ud af karsken bælg. Det var noget, man lagde mærke til ud over landet - og ikke mindst inden for adressen: Højskolekredsen. Det har næppe været let for Kr. Juul at drage sværdet af balgen. Dels er han en fredens mand, og dels står den kreds, han henvendte sig til, ham meget nær. Også ved andre lejligheder har Kr. Juul gjort sig gældende ud fra sin personligheds styrke. Når han - det skete ikke ofte - tog ordet i Venstres folketingsgruppe, blev der lyttet til hans ord.

Da Kr. Juul tog afsked med sin folketingsgerning i 1960 - han nægtede trods indtrængende opfordring at lade sig genopstille - efterlod han et savn opstille - Venstres folketingsgruppe. Man var ked af at skulle undvære hans ranke personlighed, men han stod fast ved sin beslutning efter de mange års indsats i det politiske liv. Og arbejdsløs blev han da forøvrigt heller ikke, selv om han tre år i forvejen havde overladt driften af sin gård „Nybberg“ i Ale til en søn. Han havde stadig et arbejde at gøre, dels med højskolen og valgmenigheden, dels som formand for Horsens Landbobank, hvis formand i bestyrelsen han var fra 1939-68, samt for Horsens Folkeblads bestyrelse indtil 1967, da han efter eget ønske trak sig tilbage fra dette hverv. Han havde siddet i bladets bestyrelse siden 1939 og gik i alle disse år levende op i bladets trivsel. Han kunne, både som politiker og som organisationsmand, have meninger, der gik på tværs af strømmen, men man følte altid, at de ord, der kom fra hans mund, var udtryk for en fast overbevisning og for et sind, hvis grundbegreb var ærlighed over for andre og over for sin jyske arv.

For Kr. Juul var livet og måden at leve det på en alvorlig sag, men dermed skal ikke være sagt, at han ikke havde lune. Det havde han nemlig i høj grad, og han kunne ved festlige lejligheder kalde smilet frem hos sine medmennesker samtidig med, at han fik sagt det, han havde på hjerte. Jo, vid og lune var ikke fremmed for Kr. Juul. Det hang måske oven i købet sammen med det noget kantede i hans natur - et særpræg, der med årene fik et skær af mild overbærenhed over sig, efterhånden som hans menneskekundskab blev udvidet og befæstet til yderligere prøv

menneskelig varme.

Det var navnlig spørgsmål vedrørende skolen og kirken, der optog Kr. Juul. Han var stedse frisindets mand og samtidig en personlighed, der havde rod i de bedste folkelige traditioner. I kirkelig henseende tilhørte han grundtvigianismen og blev formand for Træden valgmenighed og i mange år tillige formand for Vestbirk Folkehøjskoles bestyrelse. Selv havde han i sin ungdom haft ophold på Frederiksborg og Agård højskoler, og den grundtvigske højskoles idé lå ham livet igennem stærkt på sinde. Ukritisk var han dog ikke over for højskolebevægelsen. Man vil således endnu huske hans stillingtagen i den såkaldte højskolestrid for mange år tilbage. Herom hed det bl. a. i en artikel i Horsens Folkeblad i anledning af Kr. Juuls 70 års fødselsdag i 1962:

„Der er ikke noget „rundt“ over Kr. Juul. Han tænker selv, kan måske til tider være lidt kantet, men der står respekt omkring hans personlighed. Dertil kommer, at han er trofast af sind. Han har også bevaret evnen til at harmes. Vi så det bl. a. i højskolestriden. Skønt fuldblods grundtvigianer - eller måske netop derfor -

Gården i Ale drev Kr. Juul fra 1917-57, og i den tid, der blev levnet ham til arbejdet som praktisk landmand, gik han med dygtighed og interesse op i sin bedrift. Han havde i de unge år uddannet sig både praktisk og senere teoretisk ved ophold på Korinth Landbrugsskole.

De senere år tilbragte Kr. Juul og hans hustru Eva i deres smukke hjem „Højle“ i Honum pr. Rask Mølle. Et stilfærdigt og fortjent otium efter de mange års indsats i det offentlige liv.

Foruden sin hustru efterlader Kr. Juul sig to sønner og en datter.

Ved meddelelsen om Kr. Juuls død udtaler en nær ven af familien, rektor H. Høyer-Nielsen, følgende mindeord:

— Den, der har kendt Kr. Juul, behøver ikke et billede eller et portræt for at genkalde ham i erindringen. Han vil altid stå levende med sit gode stærke ansigt som type eller repræsentant for den oplyste bonde, som danner grundstammen i dansk kultur, sand folkelighed, vågen og virkelysten med begge ben på jorden, men levende interesseret i åndelige spørgsmål. På tinge var han talsmand både for bundetheden i ansvaret og i kampen for den åndelige frihed

i skole og kirke. Meget i den moderne samfundsudvikling var ham fremmed. Den større og større kollektive afhængighed, der forekom ham at være en karikatur af den kollektivitet, som bar den oprindelige andelsbevægelses hjælp til selvhjælp. Det må være et ønske, at hans ide omformet og tilpasset til en ny tids krav må finde gode talsmænd til at afløse hans stoute skikkelse.

Borgmester Hans Mikkelsen,

Juul som formand for Horsens Folkeblads bestyrelse:

— Så kom budskabet: Nu er Kr. Juul ikke mere iblandt os. Vi standser op og bliver stille. Gang på gang i de sidste år har han haft sygehusophold og gennemgået store operationer, men altid havde han et blink i øjet og et muntert ord til omgivelserne.

Kr. Juul var en særpræget personlighed, og altid kæmpede han med åben pande for det,

kirke, skole, politik og ikke mindst den kultur med ståsted i højskolen, som prægede hjemmene i hans generation. Han vil blive savnet i sine venners kredse, og han vil blive savnet i det offentlige arbejde, hvor han under en debat havde evnen til at se igennem problemerne.

Horsens Folkeblad og dets bestyrelse vil mindes vor gamle formand gennem hans 20-årige formandstid som en tro og ansvarsbevidst mand. Vi vil ære hans minde.